

naar man vil se rigtig paa Tingene, tillige at tage med i Betragtning den Tillægsafgift, som Kommunen kan paalægge, altsaa den Del af den hittidige Bygningsafgift, som ikke ækvivaleres af Ejendomsskylden til Staten, og som vil udgøre i Kjøbenhavn og Købstæderne, hvis Kommunerne benytte sig fuldt ud af deres Ret, omtrent 2,400,000 Kr. Dette er et væsentligt Plus til Ejendomsskylden til Staten. — For øvrigt have de fleste ærede Medlemmer, der have haft Ordet, kun berørt ganske faa Enkeltheder og med Føje, idet en nærmere Behandling af alle de saa vel kendte Detailler jo rettelig vil være at henvise til Udvalget. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Borup) fremførte nogle Anker, som ikke alle gjorde Indtryk paa mig af at være fuldt velbegrundede. Der skulde være noget irrationelt i, at der gives Ret til i den skattepligtige Indtægt at fradrage det Beløb, som en Mand har betalt i Skat. Det synes mig dog, at det vilde være ret haardt, om der skulde betales Skat af det Beløb, som Staten allerede har lænset Folk for. Heller ikke kan jeg betragte de Indvendinger, som det ærede Medlem fremførte mod det skattefrie Beløb, der forlods bringes til Afdrag i enhver Indtægt, for at være velbegrundede. At man fradrager i enhver Indtægt et Beløb, der svarer til det, der efter Omstændighederne maa betegnes som Eksistensminimum, er efter min Opfattelse en fuldstændig rationel Ting. Det, der maa betragtes som Leveminimum for Skatteyderen, eventuelt i Forbindelse med Børnene, maa ganske sikkert have Krav paa at være fritaget for Skat. Naar det ærede Medlem endvidere mente, at Reglerne for Beskatning af visse Arter af tilfældig Indtægt ere bedre efter de nuværende kommunale Beskatningsregler i Kjøbenhavn end efter det foreliggende Forslag, kan jeg heller ikke give ham Ret deri. Thi den Konjunkturgevinst, som pludselig i et enkelt Aar med eet Slag bliver regnet Manden til Indtægt, er meget ofte i Virkeligheden ikke at betragte som egentlig Indtægt, i alt Fald ikke i samme Forstand som den af Kapital eller Arbejde ellers flydende Indtægt. Men dette er i øvrigt selvfølgelig et Detailspørgsmaal, paa

hvis Løsning, enten den sker i den ene eller den anden Retning, der ikke kan lægges nogen afgørende Vægt. Jeg finder, at den Regel, der er opstillet i Forslaget, maa siges at være den mindst ubillige. — Naar det ærede Medlem mente, at Finansministeriet ikke vil kunne overkomme det meget betydelige Arbejde, som Gennemførelsen af Loven eventuelt vil komme til at kaste paa det, maa jeg sige, at jeg ganske vist ogsaa er gaaet ud fra, at det for Finansministeriet vil være nødvendigt at sikre sig Medhjælp, til Dels af særlig kvalificeret Art, i ikke ringe Udstrækning. Navnlig vil dette være nødvendigt, indtil Loven er bleven gennemført fuldt ud og har virket nogle Aar, hvorefter det utvivlsomt vil komme til at gaa lettere. Men med Hensyn til de Betænkeligheder, der ere udtalte i saa Henseende, maa det dog erindres, at en Statsindkomstskat af lignende Art allerede en Gang tidligere har været gennemført og ikke den Gang, som det viste sig, medførte et uoverkommeligt Arbejde. — Til sidst maa jeg til det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) sige, at jeg kan ikke erkende, at han har fremført noget, som virkelig taler imod at fritage udenlandske Aktieselskaber for at betale Skat til Staten. Naar Aktieselskabers Skattepligt oprindeligt var medtagen i det af mig fremsatte Forslag, var det, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at bemærke i det andet Ting, begrundet derved, at jeg ikke fandt Spørgsmaalet af saa stor Betydning, at jeg ved at gøre Ændring i det, der om denne Sag tidligere var vedtaget, vilde give Anledning til, at der rejstes en Strid derom. Men da det har vist sig, at man i det andet Ting er kommen til den Opfattelse, at det er rigtigt at fritage indenlandske Aktieselskaber for Skat til Staten, har jeg ikke kunnet andet end være tilfreds dermed, fordi det stemmer med min egen Opfattelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.